

פרשת בא

מתוך חומש שמות

בעריכה ברורה

תוכן חלקי הספר

7	יציאת מצרים
8	עשר מכות
23	מצוות הפסח [א]
33	היציאה ממצרים
37	מצוות הפסח [ב]

תוכן פרשיות

7	יציאת מצרים
8	עשר מכות
8	מכת ארבה
15	מכת חושך
18	עוד נגע אחד אביא וישלח
22	סיום פרשת המכות
23	מצוות הפסח [א]
23	ציווי מצוות הפסח
30	ציווי משה לזקני ישראל
32	עשיית הפסח
33	היציאה ממצרים
37	מצוות הפסח [ב]
37	זאת חקת הפסח
39	ויעשו בני ישראל
39	בעצם היום הזה הוציא
40	מצוות קדוש בכורות
41	משה אומר לעם את המצוות
41	מצוות חמץ ומצה בחודש הזה

תוכן מפורט

7	יציאת מצרים
8	עשר מכות
8	מכת ארבה
8	אזהרת מכת ארבה
8	יי למשה שיבא אל פרעה
8	משה ואהרן אומרים לפרעה
10	עבדי פרעה משיבים את משה ואהרן
10	עבדי פרעה לפרעה
10	פרעה למשה: מי ומי ההולכים
10	משה: בנערינו ובוקינו
11	פרעה: לכו נא הגברים
12	עשיית מכת ארבה
12	יי למשה נטה ידך
12	ויט משה את ידו
13	סיום מכת ארבה
13	פרעה למשה: חטאתי
13	ויעתר משה
14	יי מסיר הארבה
14	ויחזק יי את לב פרעה
15	מכת חושך
15	עשיית מכת חושך
15	יי למשה נטה ידך
15	ויט משה את ידו
15	לבני ישראל היה אור
16	סיום מכת חושך
16	פרעה למשה: לכו רק צאנכם ובקרכתם יצגו
16	משה לפרעה: גם אתה תתן בידנו עולות
16	ויחזק יי את לב פרעה
17	הפעם האחרונה שמשה רואה את פרעה
17	פרעה למשה: אל תוסף ראות פני
17	משה לפרעה: כן דברת
18	עוד נגע אחד אביא וישלח

18

שאלת כלי כסף וזהב

18

דבר לעם וישאלו כלי כסף וזהב

18

חן העם ומשה

20

אזהרת מכת בכורות

21

ויצא מעם פרעה

22

לא ישמע אליכם פרעה

22

יי למשה: לא ישמע אליכם פרעה

22

סיום פרשת המכות

23

מצוות הפסח [א]

23

ציווי מצוות הפסח

23

ראש חדשים

23

לקחת שה

23

שה לבית

24

ואם ימעט הבית

24

איכות השה

24

למשמרת עד י"ד ואז ישחטו

25

דם על המזוזות והמשקוף

25

אכילת הבשר

25

אל תאכלו ממנו נא

25

נותר

26

אופן האכילה

26

מכת בכורות

26

והייתי כל בכור

26

והיה הדם לכם לאות

27

חג המצות לדורות

27

והיה היום הזה לזכרון

27

אכילת מצות [נביעור חמץ] שבעת ימים

28

מקרא קודש [והיתר אוכל נפש]

28

ושמרתם את המצות ואת היום

28

מצות אכילת מצות ובל ימצא שאור

28

זמן אכילת המצות בחדש

29

שאור לא ימצא

29

סיום

30

ציווי משה לזקני ישראל

30

פסח במצרים

30	קחו לכם צאן
30	הדם על המשקוף
30	לא תצאו מפתח ביתו
30	ועבר ה' וראה את הדם
31	פסח לדורות
31	ושמרתם לדורות
31	כי יאמרו אליכם בניכם
31	ואמרתם זבח פסח
32	ויקדו וישתחוו
32	עשיית הפסח
33	היציאה ממצרים
33	ויי הכה כל בכור
33	פרעה: צאו מתוך עמי
34	ותחזק מצרים על העם לשלחם
34	וישא את בצקו טרם יחמץ
34	וישאלו ממצרים
35	ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה
35	ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים
36	מושב בני ישראל במצרים
36	ליל שמרים הוא
37	מצוות הפסח [ב]
37	זאת חקת הפסח
37	האסורים לאכול בו
37	בן נכר לא יאכל
37	עבד יאכל אחר המילה
37	תושב ושכיר לא יאכל
37	אכילה בבית אחד
37	עצם לא תשברו
38	עדת ישראל והגר
38	גר ימול כל זכר ואז יעשה
38	ערל לא יאכל
38	תורה אחת לאזרח ולגר
39	ויעשו בני ישראל
39	בעצם היום הזה הוציא
40	מצוות קדוש בכורות

41

משה אומר לעם את המצוות

41

מצוות חמץ ומצה בחודש הזה

41

זכור את היום הזה

41

ולא יאכל חמץ

41

ועבדת את העבודה הזאת בארץ

42

שבעת ימים מצות ובשביעי חג

42

ולא יראה חמץ ושאור

42

והגדת לבנך ביום ההוא

42

והיה לך לאות

43

סיום

43

והעברת כל פטר רחם

43

כי יביאך והעברת כל פטר רחם

43

פטר בהמה

44

פטר חמור

44

בכור אדם

44

כי ישאלך בנך מה זאת

45

והיה לאות על ידכה

יציאת מצרים

עשר מכות

פרשת בא
סדר ח
פרשה כד (פתוחה)
פרקי

מכת ארבה

אזהרת מכת ארבה

י' למשה שיבא אל פרעה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

בֹּא אֶל-פְּרֹעֹה

כִּי-אֲנִי הִכְבַּדְתִּי

אֶת-לְבוֹ

וְאֶת-לֵב עַבְדָּיו

לְמַעַן

שְׁתִּי אֶתְתִּי אֱלֹה בְּקִרְבּוֹ:

וּלְמַעַן

תִּסְפָּר בְּאָזְנֵי בְנֵי וְבָנֵי בְנֵי

אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֵתִי בְּמִצְרַיִם

וְאֶת-אֶתְתִּי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בָּם

וַיִּדְעֻתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה:

משה ואהרן אומרים לפרעה

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פְּרֹעֹה

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם

עֲדֹמְתֵי מֵאֲנֵת לַעֲנֹת מִפְּנֵי
שִׁלַּח עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:

כִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי
הֲנִי מֵבִיא מִחַר אַרְבֶּה בְּגִבְלֶךָ:

וּכְסָה אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ
וְלֹא יוּכַל לִרְאֹת אֶת־הָאָרֶץ
וְאָכַל

אֶת־יֵתֶר הַפִּלְטָה
הַנִּשְׁאַרְת לָכֶם מִן־הַבֶּרֶד
וְאָכַל

אֶת־כָּל־הָעֵץ
הַצֵּמַח לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה:

וּמִלֹּאן בְּתִיךְ
וּבְתִי כָל־עַבְדֶּיךָ
וּבְתִי כָל־מִצְרַיִם
אֲשֶׁר לֹא־דָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאִבּוֹת אֲבֹתֶיךָ
מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה

וַיִּפְּן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהַ:

עבדי פרעה משיבים את משה ואהרן

עבדי פרעה לפרעה

וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פַרְעֹה אֵלָיו

עַד־מַתִּי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ

שִׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים

וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם

הַטָּרִם תִּדַע

כִּי אַבְדָּה מִצְרָיִם:

פרעה למשה: מי ומי ההולכים

וַיּוֹשֵׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

לְכוּ עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

מִי וְמִי הֵהָלָכִים:

משה: בנערינו ובזקינו

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ גֵלָד

בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ

בְּצֹאֲנֵנוּ וּבְבָקָרֵנוּ גֵלָד

כִּי חַג־יְהוָה לָנוּ:

פרעה: לכו נא הגברים

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

יְהִי בֶן יְהוָה עִמָּכֶם

כְּאִשֶּׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם

רְאוּ כִּי רָעָה נִגַּד פְּנִיכֶם:

לֹא בֹן

לְכוּ־נָא הַגְּבֵרִים וְעַבְדוּ אֶת־יְהוָה

כִּי אַתֶּה אַתָּם מְבַקְשִׁים

וַיַּגִּדְשׁ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פְרֹעָה:

עשיית מכת ארבה

(פרשה כה (סתומה)

יי למשה נטה ירך

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

נִטֵּה יָרֵךְ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאַרְבֶּה

וַיַּעַל עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיֹּאכַל

אֶת-כָּל-עֵשֶׂב הָאֶרֶץ

אֶת כָּל-אֲשֶׁר הַשְּׂאִיר הַבְּרֹד:

ויט משה את ידו

וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-מִטְּהוֹ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיִּהְיוּ נֶהָג רֵיח־קָדִים בְּאֶרֶץ

כָּל-הַיּוֹם הַהוּא

וְכָל-הַלַּיְלָה

הַבֶּקֶר הָיָה

וְרוּחַ הַקָּדִים נָשָׂא אֶת-הָאַרְבֶּה:

וַיַּעַל הָאַרְבֶּה

עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיִּנַּח בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם

כַּבֵּד מְאֹד

לְפָנָיו לֹא-הָיָה כֹן אַרְבֶּה כַּמֶּהוּ

וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה־כֶּן:

וַיִּכַּס אֶת־עֵינָיו כָּל־הָאָרֶץ

וַתַּחֲשֹׁךְ הָאָרֶץ

וַיֹּאכַל

אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ

וְאֵת כָּל־פְּרִי הָעֵץ

אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרֶד

וְלֹא־נֹתַר כָּל־יֶרֶק

בָּעֵץ

וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

סיום מכת ארבה

פרעה למשה: חטאתי

וַיִּמְהַר פְּרָעָה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן

וַיֹּאמֶר

חַטָּאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם:

וְעַתָּה שָׂא נָא חַטָּאתִי אֲךָ הַפֵּעַם

וְהִעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וַיִּסַּר מֵעַלֵי רַק אֶת־הַמּוֹת הַזֶּה:

ויעתר משה

וַיִּצָא מֵעַם פְּרָעָה

ויעֲתֹר אֶל־יְהוָה:

יִי מִסִּיר הָאֲרֵבָה

וַיִּהְיֶה כִּן יְהוָה רוֹחֵיִם חִזַּק מְאֹד

וַיִּשָּׂא אֶת־הָאֲרֵבָה

וַיִּתְקַעְהוּ יַמָּה סוּף

לֹא נִשְׂאֵל אֲרֵבָה אֶחָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרָיִם:

ויחזק יי את לב פרעה

וַיִּחֲזַק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה

וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

מכת חושך

עשיית מכת חושך

יי למשה נטה ירך

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

נָטֵה יָרְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם

וַיְהִי חֹשֶׁךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיִּמַשׁ חֹשֶׁךְ:

ויט משה את ידו

וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם

וַיְהִי חֹשֶׁךְ־אֲפֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים:

לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו

וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחַתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים

לבני ישראל היה אור

וְלִכְל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם:

סיום מכת חושך

פרעה למשה: לכו רק צאנכם ובקרכתם יצג

וַיִּקְרָא פְרַעֲה אֶל־מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר

לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה
רַק צֹאנְכֶם וּבְקַרְכֶם יֵצֵג
גַם־טַפְּכֶם יֵלְךְ עִמָּכֶם:

משה לפרעה: גם אתה תתן בידנו עולות

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

גַם־אֲתָה תִתֵּן בְּיַדְנוּ זְבָחִים וְעֹלֹת
וְעֲשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ:

וְגַם־מִקְנֵנוּ יֵלְךְ עִמָּנוּ
לֹא תִשְׂאֵל פְּרֹסָה
כִּי מִיָּמֵנוּ נִקַּח לְעִבְד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֶנְחֵנוּ לֹא־נִדַע
מִה־נֵּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־בֹּאֵנוּ שָׁמָּה:

ויחזק יי את לב פרעה

וַיַּחֲזֶק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲה
וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם:

הפעם האחרונה שמשה רואה את פרעה

פרעה למשה: אל תוסף ראות פני

וַיֹּאמֶר-לוֹ פְּרַעֲהַ

לֵךְ מֵעַלַי

הַשֹּׁמֵר לְךָ אֶל-תִּסְּףָהּ רְאוֹת פְּנֵי

כִּי בָיִום רְאוֹתָהּ פְּנֵי תָמוֹת:

משה לפרעה: כן דברת

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

כֵּן דִּבַּרְתָּ

לֹא-אֶסְּף עוֹד רְאוֹת פְּנֵיךָ:

סדר ט
פרק יא
פרשה כז (פתוחה)

עוד נגע אחד אביא וישלח

יי למשה: עוד נגע אחד אביא וישלח פרעה אתכם.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

עוֹד נֶגַע אֶחָד אָבִיא

עַל־פְּרֹעֹה

וְעַל־מִצְרַיִם

אֶחָד־יָבִיא וְיִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה

כְּשֶׁלַחֹו כָּלֵה

גֶרֶשׁ יִגְרַשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה:

שאלת כלי כסף וזהב

דבר לעם וישאלו כלי כסף וזהב

דַּבֵּר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם

וַיִּשְׁאַלֹּו אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ

וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעוּתָהּ

כְּלֵי־כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב:

חן העם ומשה

וַיִּתְּנוּ יְהוָה אֶת־חֲנוּ הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם

גַּם הָאִישׁ מִשָּׁה גָדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּעֵינֵי עֲבָדֶי-פְּרָעָה

וּבְעֵינֵי הָעָם:

(פרשה כח (סתומה)

אזהרת מכת בכורות

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

כֹּה אָמַר יְהוָה

בַּחֲצֹת הַלַּיְלָה

אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם:

וּמֵת כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִבְּכוֹר פְּרֹעֹה

הַיֹּשֵׁב עַל-כִּסְאוֹ

עַד בְּכוֹר הַשֹּׁפֵחָה

אֲשֶׁר אַחַר הָרִחִים

וְכָל בְּכוֹר בַּהֲמָה:

וְהָיְתָה צַעֲקָה גְדוֹלָה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

אֲשֶׁר כָּמְהוֹ לֹא נְהִיְתָה

וְכָמְהוֹ לֹא תִסָּף:

וּלְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֹא יִחַרֵץ-כְּלָב לְשֹׁנוֹ

לְמֵאִישׁ וְעַד-בַּהֲמָה

לְמַעַן תִּדְעוּן

אֲשֶׁר יִפְלֶה יְהוָה

בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל:

וַיְרִדוּ כָל-עַבְדֵיךָ אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

וְהַשְׁתַּחֲוּוּ-לִי לֵאמֹר

צֵא אֶתְּהָ

וְכֹל-הָעַם אֲשֶׁר-בְּרַגְלֶיךָ

וְאַחֲרֵי-כֵן אֵצְא

ויצא מעם פרעה

וַיֵּצֵא מֵעַם-פְּרֹעֶה בְּחֲרֵי-אָף:

לא ישמע אליכם פרעה

פרשה כט (סתומה)

י' למשה: לא ישמע אליכם פרעה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

לֹא-יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פַּרְעֹה

לְמַעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

סיום פרשת המכות

וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת-כָּל-הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה לְפָנָי פַּרְעֹה

וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת-לֵב פַּרְעֹה

וְלֹא-שָׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ:

מצוות הפסח [א]

ציווי מצוות הפסח

פרשה ל (סתומה)
פרק יב

וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה
וְאֶל-אַהֲרֹן
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֵאמֹר:

ראש חדשים

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשׁ חֲדָשִׁים
רֵאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה:

לקיחת שה

דַּבְּרוּ
אֶל-כָּל-עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר

שה לבית

בְּעֶשֶׂר לְחֹדֶשׁ הַזֶּה
וַיִּקְחוּ לָהֶם
אִישׁ
שֵׁה לְבֵית-אָבִת
שֵׁה לְבַיִת:

ואם ימעט הבית

וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהֵיְתֵת מִשָּׂה

וְלָקַח

הוּא

וְשִׁכְנוּ הַקֶּרֶב אֶל־בֵּיתוֹ

בְּמִכְסֵת נֹפֶשֶׁת

אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ

תִּכְסּוּ עַל־הַשָּׂה:

איכות השם

שֵׁה תָמִים

זָכַר

בְּוִשָׁנָה

יִהְיֶה לָכֶם

מִזֶּה־כָּבָשִׁים

וּמִזֶּה־הָעֲזִים

תִּקְחוּ:

למשמרת עד י"ד ואז ישחטו

וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת

עַד אַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה

וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ

כָּל קֵהַל עַד־תִּשְׂרָאֵל

בֵּין הָעֲרֵבִים:

דם על המזוזות והמשקוף

וּלְקַחוּ מִזֶּהִם

וְנָתַנּוּ

עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת

וְעַל־הַמִּשְׁקוֹף

עַל הַבָּתִּים

אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם:

אכילת הבשר

וּאֲכָלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בְּלֵילָה הַזֶּה

צְלִי־אֵשׁ

וּמִצּוֹת עַל־מְרָרִים

יֹאכְלֶהוּ:

אל תאכלו ממנו נא

אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נְאֻם

וּבִשְׂל מִבֶּשֶׂל בַּמַּיִם

כִּי אִם־צְלִי־אֵשׁ

רֹאשׁוֹ עַל־כַּרְעוֹ וְעַל־קַרְבּוֹ:

נותר

וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר

וְהִנֵּתָּר מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר
בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ:

אופן האכילה

וְכָכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ
מִתְנִיכִם חֲגָרִים
נַעֲלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם
וּמִסָּלְכֶם בְּיַדְכֶם
וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בַּחֲפוּז
פֶּסַח הוּא לַיהוָה:

מכת בכורות

והכיתי כל בכור

וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה
וְהַבֵּיתִי כָל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה
וּבְכָל-אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׂפָטִים
אֲנִי יְהוָה:

והיה הדם לכם לאות

וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאוֹת

עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם
 וְרֵאִיתִי אֶת־הַדָּם
 וּפִסַּחְתִּי עֲלֵיכֶם
 וְלֹא־יְהִי בְכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית
 בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

חג המצות לדורות

והיה היום הזה לזכרון

וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן
 וּחֲגַתֶּם אֹתוֹ חַג לַיהוָה
 לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּחְגַּגְהוּ:

אכילת מצות [וביעור חמץ] שבעת ימים

שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ
 אֶד בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר מִבֹּתֵיכֶם
 כִּי כֹל־אֵכֶל חָמֵץ
 וּנְכַרְתֶּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל
 מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 עַד־יוֹם הַשְּׁבִיעִי:

מקרא קודש [והיתר אוכל נפש]

וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
 וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 כָּל־מְלֶאכֶה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם
 אֶד אֲשֶׁר יֹאכַל לְכָל־נֶפֶשׁ
 הוּא לְבַדּוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם:

ושמרתם את המצות ואת היום

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמִּצְוֹת
 כִּי בַעֲצַם הַיּוֹם הַזֶּה
 הוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם:

מצות אכילת מצות ובל ימצא שאור

זמן אכילת המצות בחודש

בְּרֵאשׁוֹן
 בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
 בְּעֶרֶב
 תֹּאכְלוּ מִצֹּת
 עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ
 בְּעֶרֶב:

שְׁבַעַת יָמִים
 שֹׁאֵר לֹא יִמָּצֵא בְּבֵתְיִכֶם
 כִּי כָל־אֵיֶל מִחֻמָּצַת
 וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַד־תֵּשֶׁרֵאל
 בְּגֵר וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ:

סיום

כָּל־מִחֻמָּצַת לֹא תֵאָכְלוּ
 בְּכֹל מוֹשְׁבֵי־יִכֶם תֵּאָכְלוּ מִצֹּת:

ציווי משה לזקני ישראל

(פרשה לא (פתוחה)

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

פסח במצרים

קחו לכם צאן

מִשְׂכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם
וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח:

הדם על המשקוף

וּלְקַחְתֶּם אֲגֵדַת אֵזוֹב
וּטְבַלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר־בְּסוּף
וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמִּשְׁקוֹף
וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת
מִזֶּה־הַדָּם אֲשֶׁר בְּסוּף

לא תצאו מפתח ביתו

וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ
אִישׁ מִּפְתַּח־בֵּיתוֹ
עַד־בֹּקֶר:

ועבר ה' וראה את הדם

וְעָבַר יְהוָה לַלְגָף אֶת־מִצְרַיִם

וּרְאֵה אֶת־הַדָּם
עַל־הַמִּשְׁקֹוף
וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת
וּפֶסַח יִהְיֶה עַל־הַפֶּתַח
וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לָבֹא אֶל־בְּתִיכֶם לַנִּגְףִי:

פסח לדורות

ושמרתם לדורות

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה
לְחֶק־לֶךְ וּלְבִנְיָד עַד־עוֹלָם:

וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת:

כי יאמרו אליכם בניכם

וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם
מַה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם:

ואמרתם זבח פסח

וְאָמַרְתֶּם

זֶבַח־פֶּסַח הוּא לַיהוָה

אֲשֶׁר פָּסַח
 עַל-בְּתֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם
 בְּנִגְפוֹ אֶת-מִצְרַיִם
 וְאֶת-בְּתֵינֹו הַצִּיל

ויקדו וישתחוו

וַיִּקְדוּ הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ:

עשיית הפסח

וַיִּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 בְּן עֶשְׂוֹ:

היציאה ממצרים

פרשה לב (סתומה)
סדר י

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה

ויי הכה כל בכור

וַיְהִי־וְהָ הַכָּה כָּל־בְּכוֹרֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִבְּכוֹר פְּרֹעֶה

הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ

עַד בְּכוֹר הַשִּׁבְי

אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר

וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה:

וַיִּקַּם פְּרֹעֶה לַיְלָה

הוא

וְכָל־עַבְדָּיו

וְכָל־מִצְרַיִם

וַתְּהִי צַעֲקָה גְדוֹלָה בְּמִצְרַיִם

כִּי־אִין בַּיִת אֲשֶׁר אִין־שָׁם מֵת:

פרעה: צאו מתוך עמי

וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה

וַיֹּאמֶר

קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי

גַּם־אַתֶּם

גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כְּדַבְּרֵיכֶם:

גַּם־צֹאנֵיכֶם

גַּם־בְּקָרֵיכֶם

קָחוּ

בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם

וּלְכוּ

וּבִרְכֹתֶם גַּם־אֹתִי:

ותחזק מצרים על העם לשלחם

וּתְחַזַּק מִצְרַיִם עַל־הָעָם

לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן־הָאָרֶץ

כִּי אָמְרוּ

בְּלֵנוּ מֵתַיִם:

וישא את בצקו טרם יחמץ

וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת־בֶּצֶקוֹ טָרָם יַחְמֵץ

מִשְׁאֲרֹתָם צָרְרֹת בְּשִׂמְלֹתָם עַל־שִׂכְמָם:

וישאלו ממצרים

וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּדַבַּר מֹשֶׁה

וַיִּשְׂאֻהוּ מִמִּצְרַיִם

כָּל־יְכֶסֶף

וְכִלִּי זָהָב

וּשְׁמָלֹת:

וַיְהִי־הָאֵלֹהִים נָתַן אֶת־חֲזוֹן הָעַם בְּעֵינָיו מִצָּרִים

וַיִּשְׁאַלֻּם

וַיִּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם:

ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה

פרשה לג (פתוחה)

וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס סִכְתָּה

כְּשֵׁש־מְאוֹת אֶלֶף רְגֵלִי

הַגְּבָרִים לְבַד מִטּוֹף:

וְגַם־עִרְב רַב עָלָה אִתָּם

וַיֵּצְאוּ וּבָקָר

מִקְנֵה כְּבֹד מֵאֵד:

ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים

וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבָּצֶק

אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם

עֲגֹת מִצּוֹת

כִּי לֹא חָמֵץ

כִּי־גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם

וְלֹא יִכְלוּ לְהִתְמַהֵּמֶּה
וְגַם-צִדָּה לֹא-עָשׂוּ לָהֶם:

מושב בני ישראל במצרים

וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
יֵצְאוּ כָּל-צְבָאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

ליל שמרים הוא

לֵיל שְׁמֵרִים הוּא לִיהוָה
לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הוּא-הַלֵּיל הַזֶּה לִיהוָה
שְׁמֵרִים לְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרָתָם:

מצוות הפסח [ב]

זאת חקת הפסח

(פרשה לד (פתוחה))

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

זאת חקת הפסח

האסורים לאכול בו

בן נכר לא יאכל

כָּל־בֶּן־נָכַר לֹא־יֹאכַל בּוֹ:

עבד יאכל אחר המילה

וְכָל־עֶבֶד אִישׁ מִקְּנַת־כֶּסֶף
וּמִלֶּתֶה אֹתוֹ אִזּוֹ יֹאכַל בּוֹ:

תושב ושכיר לא יאכל

תּוֹשֵׁב וְשָׂכִיר לֹא־יֹאכַל־בּוֹ:

אכילה בבית אחד

בְּבַיִת אֶחָד יֹאכַל
לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת מִן־הַבֶּשֶׂר הַזֶּה

עצם לא תשברו

וְעֵצִים לֹא תִשְׁבְּרוּ־בּוֹ:

עדת ישראל והגר

כָּל־עֵדֶת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ:

גר ימול כל זכר ואז יעשה

וְכִי־יִגְוֹר אֶת־ךָ גֵר

וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה

הַמּוֹל לוֹ כָּל־זָכָר

וְאִזּו יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ

וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ

ערל לא יאכל

וְכָל־עֶרְל לֹא־יֹאכַל בּוֹ:

תורה אחת לאזרח ולגר

תּוֹרָה אַחַת יְהִיָּה לְאֶזְרַח

וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם:

ויעשו בני ישראל

וַיַּעֲשׂוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן

כֵּן עָשׂוּ:

בעצם היום הזה הוציא

פרשה לה (סתומה)

וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה

הוֹצִיא יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צְבָאֲתָם:

מצוות קדוש בכורות

פרשה לו (פתוחה)
סדר יא
פרק יג

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

קִדְשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר

פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה

לִי הוּא:

משה אומר לעם את המצוות

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם

מצוות חמץ ומצה בחודש הזה

זכור את היום הזה

זְכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה
אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים
כִּי בַחֲזַק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה

ולא יאכל חמץ

וְלֹא יֵאָכַל חֻמֶּץ:

הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בַּחֲדָשׁ הָאֲבִיב:

ועבדת את העבודה הזאת בארץ

וְהָיָה כִּי־יֵבֵאתָ יְהוָה

אֶל־אֶרֶץ

הַכְּנַעֲנִי

וְהַחִתִּי

וְהָאֲמֹרִי

וְהַחִיִּי

וְהַיְבוּסִי

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ

אָרֶץ

זֶבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ

וְעַבַדְתָּ אֶת־הָעֶבֶדָה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה:

שבעת ימים מצות ובשביעי חג

שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצָּת

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה:

מִצּוֹת יֵאָכַל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים

ולא יראה חמץ ושאור

וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חָמֵץ

וְלֹא־ יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלְךָ:

והגדת לבנך ביום ההוא

וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא

לֵאמֹר

בְּעֵבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם:

והיה לך לאות

וְהָיָה לְךָ

לְאוֹת עַל־יָדְךָ

וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ

לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ
כִּי בְיַד חֲזָקָה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם:

סיום

וּשְׁמַרְתָּ אֶת־הַחֲקֵה הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה
מִיָּמִים יָמִימָה:

והעברת כל פטר רחם

(פרשה לז (פתוחה)

כי יביאך והעברת כל פטר רחם

וְהָיָה כִּי־יִבְאֶךָ יְהוָה
אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וּלְאַבְתְּיךָ
וְנִתְּנָה לְךָ:

והעברת כל־פטר־רחם ליהוה

פטר בהמה

וְכֹל־פֶּטֶרוֹ שֹׁגֵר בְּהֵמָה
אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
הַזְּכָרִים
לִיהוָה:

פטר חמור

וְכַל־פֶּטֶר חֹמֶל תִּפְדֶּה בְּשֵׁה
וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָּתוֹ

בכור אדם

וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבִגְדוֹ תִפְדֶּה:

כי ישאלך בנך מה זאת

וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְנֶךָ מָחָר לֵאמֹר
מַה־זֹּאת

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עַבְדִּים:

וַיְהִי כִּי־הִקְשִׁיחַ פְּרַעֲוֹ לְשַׁלְחָנוּ
וַיַּהַרְגֵם יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
מִבְּכוֹר אָדָם
וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה

עַל־כֵּן אֲנִי זֹבַח לַיהוָה
כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים
וְכַל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדָּה:

והיה לאות על ידכה

וְהָיָה

לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ

וּלְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ

כִּי בְחִזֵּק יָד הוֹצֵאנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

